Ч. 183. Середа 15 (28) серпня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К.	4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К.	10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Рух виборчий. — Заперечене димісиї міністра війни. — Т. зв. славянофільский подвиг. — З полудневої Африки).

Польский центральний комітет затвердив слідуючі кандидатури: Березів — Здислав Скшиньский; Чесапів — Іван Гноіньский; Хшанів — ґраф Андрій Потоцкий: Горлиці — Володислав Плоцкий; Рава — Володислав Гурка: Рудки — Станислав Валь; Стрий — ґраф Кароль Дідушицкий. — Місто Коломия ставить наново кандидатуру давного посла п. Витославского.

Радник суду краєвого в Перемишлянах, др. Кароль Давідович, заявляє в Gaz. Lwiwsk ій, що він до сойму не кандидував і не кандидує.

Fremdenblatt, орґан міністерства війни, каже, що поголоски о близькім уступленю міністра війни бар. Кріґгамера, суть зовсім безосновні. Також і Wiener Abendpost каже, що ті поголоски не мають ніякого значіня.

В Букарешті появило ся перше число російскої часописи під заголовком „Православний Восток“, річ зовсім природна, що ся ґазета видавана в російский мові в столиці румуньскої держави, не може там числити на передплатників, хоч би в Букарешті і Румунии були навіть тисячі Росиян, отже ґазета ся не єсть випливом потреби місцевого населеня, лиш орґаном піддержуваним на то, щоби ширити ідею російску і приєднувати для неї людий. Основателями сеї ґазети суть одеский благотворительний комітет і редактор „Петерб. Відомостий“ Дурново. Аґенция північна, котра о тім доносить каже від себе, що згадана ґазета буде робити великий вплив на біжучу політику яко орґан, котрий буде передавати погляди кругів петербургских. Нова та ґазета так означує свою проґраму: Окликом єї буде побратанє всіх народів на Балкані, ісповідуючих православну віру не виймаючи Греції і Румунії, а Росия буде опікувати ся всіми ісповідниками православія, що жиють доси під чужим панованєм (додати би потреба до сего: доки аж не перейдуть під панованє Росиї). — Російскі т. зв. „славянофіли“ хотять конче наслідувати Наполеона І., котрий поставив собі за ціль, щоби в Европі зробити одну віру і одну державу, так они носять ся з тою гадкою, щоби на цілім всході зробити один нарід і одну церкву, або коротко сказавши, приголомшити всіх російским обухом. До того, по їх думці, мають служити також і ґазети.

З Преториї доносять, що Кіченер дістав від Штайна і Боти лист з повідомленєм, що они постановили вести війну дальше. Кіченер доносить дальше: Трох офіцирів і 65 рядових анґлійских, що машерували з Гейдибранд обскочили на дуже некористнім терені перемагаючі сили неприятеля і взяли їх до неволі. Дня 22 с. м. один вояк погиб а чотирох тяжко поранено. Плінників однакож, випущено опісля на волю. В справі сій заряджено доходженє. Вість ся для відносин в полудневій Африці єсть вельми характеристична і показує наглядно, що як з одної сторони Бури зовсім не стратили відваги і охоти до дальшої борби, так з другої Анґлійці знаходять ся в щораз більшім клопоті і вже не певні навіть в своїй власній кольонії. — Цікава річ, що діє ся з Деветом, про котрого від якогось часу нічого не чувати. Здаєсь, що проводирі Бурів ділають тепер в точнім порозуміню зі собою і після одного пляну.

Новинки.

Львів дня 27 го серпня 1901.

— **Заміна парохій.** Ц. к. Намістництво призволило на заміну гр. кат. парохії надання цісарского в Зеленій за парохію в Перерові і на відворот межи парохами о. Денисом Воєвудкою в Зеленій. а о. Александром Решетиловичем в Перерові.

— **Важне для катехитів.** Сими днями вийде з друку „Практичний провідник для катехитів“, перша часть, для 1 і 2 року науки, взглядно для І. кляси шкіл народних. Ціна з пересилкою почтовою 1 К. 10 с. Замавляти можна в заряді друкарні ім. Шевченка ул. Чарнецкого 26.

13)

ОБРАЗКИ з ІТАЛІЇ.

(Після Ю. Шльоссера, Цахера, Шмідта і др. зладив К. Вербин.)

VII.

Присутність духа.

(Дальше.)

Облога кріпости ішла опісля своїм ходом дальше. Того самого дня, коли стала ся тота подія, затягнено всї пушки у виготовлені день перед тим шанці батерийні, а войску порозадавано ужискові драбини. Дня 11-ого досьвіта, о 5 годині, почали грати 52 тяжких пушок, і зачалось бомбардоване кріпости, але не довго потягнуло ся. Стала ся, бачите, подія, сліпий случай, що наробив в кріпости неприятеля такого самого нещастя, від якого уратувала нас не аби яка відвага і рідка присутність духа Бурбелі. Саме коло маґазину з порохом в Пескієрі летіли дві кулі з пушок, одна від нас, а друга від них, одна вдарила об другу, і котрась з них, відбившись, впала крізь закратоване вікно до маґазину, саме в то місце, де лежали купами бомби і ґранати. Роздав ся страшенний гук, і тота маса, вибухаючи нараз, вирвала тілько муру, що можна би було в то місце вставити цілі доми. Боронити кріпости ще дальше не було вже ніякого вигляду, залога вивісила білу хоругов, і потім настало застановлене бою. Ми відвели опісля всю італіяньску залогу, разом з єї офіцирами, під ескортою, аж до Павії, і пустили єї через ріку Тічіно до єї вітчини.

По упадку Пескієри вислано оба наші батальйони на залогу до Верони. Там був я сьвідком тої почести, якою справедливо відзначено Бурбелю за єго діло, що всіх нас вирятувало. Єго попечені руки тимчасом вигоїли ся, і дня 10. жовтня вийшов приказ від корпусової команди, щоби на другий день вся залога виступила на Кампо Марцо. Коли вже все войско уставило ся в параді на поли, відправлено польну службу божу, і польний маршалок, бар. Гайнав, виголосив перед цілою залогою, що виступила віддати честь заслуженому чоловікови, торжественну бесіду, і власноручно припяв на груди Бурбелі золотий медаль хоробрости. Цілий ґарнізон дефілював опісля перед Бурбелею, і віддавав честь із щирого серця тому мужеви, котрий в найгрізнійшій хвили своєю незрівнаною присутностию духа уратував жите так многим людем.

В цьвітни 1849 вимашерувала кольонна фурвезів рітмайстра Еґідиюса Ертеля з Верони до Падови; я пішов був вже передтим з моїм відділом до здобування Брешії, відбув опісля з кінцем цьвітня облогу Венеції, і наконець занедужавши, пішов в липни до шпиталю в Падові. Там довідав ся я. що не лиш рітмайстер Ертель помер на холеру, але й хоробрий Бурбеля, що так дуже заслужив ся, і варт був красшої смерти.

VIII.

Пескієра і Верона. — В Мантові. — Паляццо дель Те. — Мальовані городи. — Жебраки на півночи а на полудни.— Італіяньске правительство і єго музеї. — Кремона, місто скрипників.

Пескієра (Peschiera), то маленьке місто, котре має нині трохи більше як 3000 жителів, але оно грало колись важну ролю яко сильна кріпость, належача до т. зв. кріпостного чотироугольника, котрий творили: Верона, Пескієра, Мантова (Мантуа) і Леньяґо. Місто лежить на полудново-всхіднім березі озера Гарда, в тім місци, де з того озера випливає ріка Мінчіо. Місто се згадує ся вже в середновічних часах яко кріпость, і від 1405 належало до Венеції, а від 1796 до Австриї. В 1848 р. на короткий час заняли єго були Піємонтези, аж остаточно в 1866 р. прийшло оно під панованє Італії. Місто лежить в дуже красній і урожайній стороні.

З Пескієри можна в короткім часі дістати ся до Верони, міста славного із своїх укріплень, старинних памятників в нім і діл італіяньскої штуки та й з — ковбас з ослячого мяса, званих звичайно веронескими „салямі“ або жартобливо „салямучі“. Верона єсть і нині важною кріпостию, з тою лиш зміною, що італіяньске правительство укріпляє кріпость щораз більше, головно від північної сторони.

— Спілка для культури торфів. Під сею назвою оснувало ся у Волици Бариловій, повіта золочівского, товариство зареєстроване з обмеженою порукою з осідком у Волици бариловій, котрого круг діланя обіймає громади Волицю бариловy і Синьків, а котрого час істнованя єсть необмежений. Цілию Спілки єсть спомагати рільну культуру на торфових ґрунтах в округу Спілки, підприниматочи спільні меліорациї торфових ґрунтів, спроваджуючи спільно штучні навози і насіня та инші артикули, потрібні до веденя культури торфів, винаймаючи на імя Спілки і піднаймаючи єї членам торфові ґрунти і виєднуючи для Спілки і єї членів поміч і підмогу від властий і инших корпораций. Кождий член відповідає за зобовязаня Спілки не лише своїм удїлом, але також дальшою сумою до висоти 100 К за кождий удїл. До першого заряду Спілки входять: Левко Даниляк, яко голова, Григорий Семенюк, яко секретар, а Ілько Штендера, яко касиер, всї замешкалі у Волици бариловій. Спілка піддала ся патронатови краєвого виділу.

— Товариство читальні „Просьвіти" в Любачеві дістало від ради громадскої даром місце під будову і заходами о. Гошовского, о. Клиша і п. Шумиловича будує власну хату, в котрій буде одна саля для читальні, комната на склеп, комната і кухня для сторожа, древітая і пивниця. Цїла будова буде коштувати 6000 К.

— Любовна траґедия. З Черновець доносять: Жінка ремісника Коневиля Николая, чоловіка літ 30, любила ся з монтером цукроварні в Жучці, 50-літним Адольфом Шефером. Роздразнений тим муж стрілив в четвер в Жучці з револьвера до жінки і до єї коханка і зранив обоє, а відтак сам зголосив ся до поліциї. Ранених відвезено до шпиталю, а Коневаля забрано до арешту.

— Про звістну експльозию ґранату в Конюхах доносять тепер з Бережан, що при тій пригоді згинуло лиш двох підофіцирів, а ранених єсть лиш трох, а не шість як то первістно доношено, з тих один знаходить ся в шпитали в Бережанах а двох при батериї.

— Пачкарі а сторожа погранична в Росиї. Сими днями застрілили російскі вояки пограничні на прускій границі двох пачкарів, що переносили через границю до Росиї кождий за 400 марок шовкової материї на краватки. В тім не було би впрочім нічого, бо то звичайно така доля пачкарів, що они від свого ремесла або гинуть, або стають вічними калїками. Але в сїм случаю як і в многих инших на російскій границі маєсь річ инакше. Тут пачкарі звичайно стоять в змові з пограничною сторожию, котрій добре оплачують ся. Одна і друга сторона робить добрі інтереси і такі обїздчики почавши від простих вояків, а скінчивши на капітанах, стають звичайно богачами. В згаданім случаю оба пачкарі, молоді купцї з Бендзина, оплачували ся обїздчикам за кождий раз і межи ними була така умова, що кождий пачкар мав заплатити за кождий перехід через границю 2 і пів рубля. Пачкарі спустили ся на ту умову і в ночи пустились через границю. Нараз обїздчики зачали на них стріляти. Показало ся опісля, що то їздила контроля, і та стрітила пачкарів. Місцеві обїздчики побачивши, що справа готова вийти на верх, зачали й собі стріляти та убили обох пачкарів; коли їх опісля знайдено неживих, показало ся, що кождий з них мав в тілї чотири кулї, з котрих кожда була би смерть зробила. Дальше слїдство, розведене на жаданє німецкого правительства, показало вину обїздчиків, з котрих один усклaдав вже собі був кілька тисячів рублїв.

— Біда на фільольоґів. В російских гімназиях мають скасувати науку грецкого язика і обмежити значно науку язика латиньского. В наслїдок того треба буде увільнити з посад учителїв сих клясичних язиків і яких 4000 людий стратить свої посади. Правительство російске, котре як і другі в Европі, гадає, що один вояк варт за сто професорів, постановило не обтяжати скарбу пенсиями тих людий, усунених з посад не зі своєї вини і рішило ся дати їм лиш одноразну відправу: опісля нехай они самі думають як мають жити, а ні, то нехай ідуть на кольоністів до Манджуриї.

— Розбої і крадежі у Львові. Львівскі злодії дорівнюють своєю зухвалостию і сьмілостию майже зовсім товаришам по фаху в инших навіть далеко більших містах. Оногди якийсь злодій доказав неаби якої штуки, бо по ринві вилїз на перший поверх і дістав ся до помешканя др. Ф. і там украв сервіс столовий на 6 осіб, значений буквами М. Ф. Був би може й ще щось потягнув, але єго сполохала кухарка і він втік знову ринвою назад. — Трох якихсь драбів напало в неділю около 2 год. в ночи на мості на Полтві коло старої різниці на вертаючого туди домів Михайла Личчиньского. Нападений, чоловік сильний боронив ся зразу досить успішно але опісля один з тих драбів зранив єго тяжко в голову близько живчика. Тоди розбишаки перешукали єму кишені і забрали 25 К. 68 сот. та втекли. На крик нападеного ніхто не прийшов єму на поміч. — В реставрациї Макса Віксля, спостережено вже від довшого часу, що десь щезає вино з пивниці, але годі було зміркувати де оно подіває ся. Аж ось в неділю в ночи один з кельнерів сховав ся до пивниці і там діждав ся злодія. Вже над раном отворив пивницю доробленим ключем і увійшов до неї сторож дому під ч. 14 при ул. Краківскій, Прокіп Сандюк з коновкою в руці, до котрої мав наточити вина. Та не удало ся, єго зловили і віддали до арешту.

— Померли: Александер Юхнович, б. властитель посїлостий, упокоїв ся дня 23 с. м. у Львові в 52 році житя. — О. Йосиф Яюс, парох і вислужений декан сокальский, упокоїв ся в Степятині в 83 році житя а в 56-ім сьвященьства.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць державних оповіщує:

Здержанє руху поїздів з д. 5. серпня с. р. на шляху Устрики-Вільшаниця, в наслїдок ушкодження мосту, зносить ся з д. 25. серпня с. р. і почавши від того дня, привертає ся правильний рух всїх поїздів, поїздом особовим ч. 1224.

На шляху Моршин-Стрий привернено рух всїх поїздів д. 24. с. м. поїздом ч. 1218.

Східно-північно-західний австрийский союз зелїзничий. З днем 1. вересня 1901 увійде в житє додаток VI. до тарифи часть II., зшиток 3.

Східно-північно-західний австрийский союз зелїзничий. З днем 1. вересня 1901 увійде в житє додаток I. до тарифи часть II. зшиток 5.

Місто лежить над рікою Адиґою (Адідже), почерез котру іде сім мостів, а з тих два, один зелїзний і оди камінний, збудовані ще в середновічних часах. Місто має звиш 70.000 жителїв і сильну залогу.

Місто має красні широкі улиці, а між тими корзо Вітторіо Емануеле, найкрасше в цїлїй Італії, на котрім стоїть статуа славного італїяньского будівничого Мікеле Санмікелї (Michele Sanmicheli), котрий побудував у Вероні не лиш богато найкрасших палат і инших будівель але перебудував кріпость на новий лад. Місто має 48 церков, з котрих деякі походять з 12 і 13-го столїтя. На многих красних площах стоять величаві памятники а між иншими статуа одного з найславнїйших малярів італїяньских Павла Веронезо (прізваного так длятого, що він був родом з Верони; він був сином різбаря і звав ся Каліярі); на площи независимости стоїть статуа Ґарібальдія на кони а на площи Віктора Емануїла, статуа сего короля на кони. Верона має також богато дуже красних сьвітских будинків, з котрих деякі походять ще з 12 і 14-го столїтя. В палацю Помпеї, котрий вибудував Санмікелї ще в в 1530 р., містить ся міский музей. Із старинних будівель найзамітнїйший славний амфітеатр, збудований з мармору ще в 290 р. за римского цїсаря Діоклецияна. Наполеон I. казав єго в 1805 р. відреставрувати. Сей амфітеатр може помістити в собі 20.000 людий і єсть 153 метри довгий, 123 м. широкий а 32 м. високий. Город Джюсті славний тим, що тут знаходить ся богато римских памятників і ростуть кипариси, котрим вже по 400 до 500 лїт; декотрі з них суть на 40 метрів високі.

Від многих лїт говорять менї всїлякі люди, яка то знаменита річ вставати рано і не можуть того нахвалити ся, а менї все пригадує ся мудрість того американьского хлопця, котрому єго батько Американець розповідав історию про якогось чоловіка, котрий все ішов з курми спати і вставати разом з ними; одного разу коли він так раненько встав, знайшов мошонку, повну гроший. Хлопець слухав тої історії, а відтак задумав ся і наконець сказав: Але той чоловік, що загубив мошонку, мусїв ще раньше встати. Я вже пробовав деколи рано вставати і дивити ся на всходяче сонце, а коли був ще молодим, то і якийсь час правильно вставав досьвіта; але тепер вже якось не можу і у мене найкрасший той день, коли я можу собі полежати в постели та подумати о тім, що менї за дня робити.

Я то все кажу длятого, щоби здивувати читателя тою нечувано дивною вістию, що я встав у Веронї о шестій годині рано. Се геройске дїло укріпило мене впрочім в тім переконаню, що раннї години приятні лиш в постели, бо того дня було рано і холодно і вогко, поля і луки були вкриті росою, а менї зробило ся чогось ніяково, коли я сидїв у ваґонї і їхав в сумерку через край, що дожидав дня. Ледви чи хто був так урадований як я, коли наконець зійшло сонце і своїм золотим, теплим проміном облило землю; я постановив собі тогди торжественно не вставати вже ніколи так раненько.

О осьмій годинї рано приїхав я до Мантови, того міста, де вірний Гофер, закований Французами сидїв в кайданах. Заким я приїхав до сего міста, то я взагалї не знав нічого про Мантову; але тепер вже знаю богато, як то зараз і докажу. Місто се славне не лиш тим, що там закінчив житє той чоловік з чорною бородою, але й тим, що там уродив ся якийсь Вірґіль (славний римский поет), та що тут жили Мантеня (Mantegna) і Джюліо Романо. Зараз на дорозі з двірця до міста іде ся попри ту башту, в котрій розстрілїли Гофера, а відтак іде ся улицями та уличками до осередка міста, де на Piazza delle Erbe, то єсть на торговици городнини, повно людий, бо то торговий день а тогди приходять до міста селяни цїлими гурмами. Тут стоїть церков сьвятого Андрея, котрої фасада так виглядає, як колиб будівничий взяв одну єї часть з римского тріумфального каблука, другу з якоїсь грецкої сьвятинї. В ній повно побожних людий, як і взагалї я добачив, що в північних містах Італії далеко більше людий ходить до церкви як в полудневих. Нема ту чого богато видїти, а що побожні люди зглядають ся на того чужиниця, котрий їм перешкаджає молити ся неконче прихильно, то я винїс ся чим скорше і пішов на торговицю, де замішав ся між людьми. Площу замикають будинки з підсїнями на стовпах, а крім церкви сьв. Андрея стоїть тут ще і старий будинок судовий з вежовим годинником. Недалеко звідси єсть площа сьв. Петра, де стоїть памятник, украшений не конче удачно релєфними портретами політичних мучеників за італїяньску єдність. Тут стоїть також і соборна церков з двома рядами каплиць вкритих банями, але що я вже надивив ся на церков сьв. Андрея, то зайшов до старої палати князів Ґонцаґа, котрої величезна фасада тягне ся вздовж цїлого одного боку площі.

В сїй палатї знаходили ся колись прекрасні образи олїйні аль фреско, особливо роботи малярів Мантеня і Джюліо Романо, але тут господарили всїлякі вороги і лиш мало що полишили. Іспанцї позабирали образи, Французи образи і різьби, Австрийці образи, а Італїянці, як на них пристало, нищать все до кінця і зробили з палати касарню, що хиба мало може причинити ся до удержаня малюнків на стїнах. Мимо того в однїй части величезної

ВІДОЗВА
в справі запису дітий до руских шкіл у Львові.

Родимці!

В днях 29, 30 і 31 серпня пічнуть ся записи до шкіл народних львівских.

Є се справа не лиш для Львова, але і для всего краю незвичайно важна і вагу сю повинні всі львівскі Русини добре порозуміти і сповнити совістно свій обовязок. Мало маємо шкіл руских, тож користаймо, як слїд, хоч з тих, які маємо. Маємо чотири рускі школи народні: дві мужескі і дві женьскі.

Одна мужеска школа чотиро-клясова: руска школа вправ, уміщена при ул. Длуґоша ч. 17; друга школа чотиро-клясова: міска імени Маркияна Шашкевича при ул. Скарбківскій ч. 26. Они — знані вже П. Т. Родимцям — розвивають ся дуже успішно і вдоволяють найбільшим вимогам П. Т. Родичів.

Для дівчат маємо чотиро-клясову женьску руску школу вправ при ул. Сакраменток, а записи до неї відбувають ся в учительскій семинариї женьскій при улици Сакраменток. — Школа ся також вже звістна загалови рускої П. Т. публики, розвиває ся надзвичайно хорошо. Родичі, що посилали свої дівчата до неї, не мають слів похвали і для науки і для веденя дівчат, та для щирих відносин між учительками та дітьми. Руске Товариство педаґоґічне отворило з днем 1. вересня 1898 клясу І. (V) рускої дівочої школи виділової. В сім роцї шкільнім були вже три кляси, то є кляси І, II і III (V. VI і VII). Школа та поміщена при площі Стрілецкій, ч. 6. Школу ту госпітував інспектор краєвий, і на тій підставі одержала она субвенцию від Високого Сойму. То є найлїпшим сьвідоцтвом, що школа та розвиваєсь правильно. Так отже рускі дівчата будуть могли кінчити в своїй питомій школї всі кляси школи виділової, і з них без перепон переходити просто до учительскої семинариї.

Всї сї школи рускі ведуть ся в повному вдоволеню всїх П. Т. родичів. Не надто велике число дітий дає можність тим лучше вести в них науку; а вкінци Товариство „Шкільна поміч“ запомагає біднїйших дітий сих шкіл як найщедрійше.

Відзиваємось отже до Всїх П. Т. Родимців так місцевих як і замісцевих і припоручаємо горячо Всїм, щоб не тілько самі записували свої діти до руских шкіл, але і других до сего заохочували. Нехай ніхто не здержує ся тим, що єго дитина не володіє добре руским язиком; рускі школи приготовані на се і ведуть науку від початку так, що діти в короткім часї набувають достаточного знаня руского язика.

Тож записуйте П. Т. Родимці свої діти лише до сих чотирох руских шкіл, де учителї і учительки займають ся щиро нашою молодїжию, наука веде ся взірцево, а діти виховують ся на будучих сьвідомих своєї національности горожан краю і державы.

З Виділу Руского Тов. педаґоґічного у Львові.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 27 серпня. Нинїшна Wien. Zeitung оповіщує патент цїсарский, розвязуючий ческий сойм.

Прага 27 серпня. Після донесень тутешних ґазет, осінна сесия ради державної буде відкрита дня 20. жовтня с. м.

Берлин 27 серпня. Стріча цїсаря нїмецкого з царем наступить дня 10 вересня с. р. День перед тим вийде цар з Копенгаґи а цїсар з Королевця і оба стрітять ся в Ґданьску.

Почдам 27 серпня. Кн. Чун, що їде в імени Хіньского цїсаря перепрашати нїмецкого цїсаря, занедужав в Базилеї. В наслїдок того здержано приготовлене на єго приняте.

Базилея 27 серпня. Кажуть, що кн. Чун перервав свою подорож з причини нових непорозумінь в Пекінї.

палати удержалась ще частинка давних скарбів штуки, а особливо задержались ще ті комнати, котрі були уладжені за Наполеона І. То француске уладжене, що правда лиш дуже мало відповідало первістному украшеню, бо остало ся лиш кілька малюнків на стели, впрочім стіни помальовано на ново або вкрито дуже красними шовковими тапетами. В часах Джюлїя почало вже було олїйне малярство випирати штуку мальованя „аль фреско“, а коли Французи прийшли, то попросту здоймили фризи намальовані на полотнї, звинули їх і післали до Парижа, або кинули їх де в кут де они плїснїли довгі часи, аж їх поволи знову звідтам видобуто. Коли Австрийцї в 1866 р. забрали тапети Рафаеля, то на їх місце порозвішувано мальовані наслїдуваня.

Панове Гонцаґа, що через три сотки лїт панували в Мантові, мусїли собі добре жити, коли судити по їх палатах. В міскій палатї заложили они навіть на даху великий город, де ростуть великі дерева. Дуже дивними суть в тій палатї комнати для дворских карликів, що своїми розмірами відповідають величинї тих людий, які там колись жили, а до котрих іде ся сходами з дуже маленькими ступенями. Здаєсь, що тим маленьким людцям було добре жити на дворі в Мантові, але їх комнати роблять вражінє княжої стайнї або красної клїтки на папуги і чоловікови хоче ся таки вірити, що ми в послїдних трох столїтях таки трохи уцивілізували ся.

Лїпше як міска палата задержала ся палата дель Те (або дель Теєтто, пишно украшений будинок, в котрім би я радо хотів побути хоч би й кілька місяців. Всї комнати украшені тут роботами Джюлїя Романа і єго помічника Пріматіччіо, або бодай роботами виконаними під їх надзором, особливо різьблені окраси суть тут знамениті. Дуже красними суть малюнки в т. зв. Camera di Psiche, мабуть найлїпші які виконав Романо або може єго помічник. В сїй сали можна наглядно видїти, що значать олїйні малюнки супротив фресків. Стіни суть тут украшені аль фреско а стеля олїйними образами. Краски на стїнах суть ще й нинї так сьвіжі і красні як були триста лїт тому назад а стеля зробила ся цїла чорна.

Улицї Мантови, коли приїхали від сторони з полудня або Венециї, суть великі і широкі, але доми нагадують вже північні сторони. В многих улицях підсїня на стовпах закривають боки улиць, спосіб будованя, якого не стрічає ся анї в полудневій Італії анї в полудневих сторонах Іспанії, а за то в таких містах як Бурґос і Валадолїд та в Італії особливо в Больонії і Падові. В Мантові як і у Веронї, Кремонї і Падові та й инших північно італїяньских містах суть приватні доми великими будівлями; по серединї фасади єсть широка брама і вхід через цїлий будинок на подвірє окружене довкола аркадами, а задна стіна, що відділяє будинок від другого сусїдного, єсть украшена малюнками аль фреско, щоби тим способом розширити вузонький простір. Заглянувши в таке подвірє здає ся в першій хвили, що видимо перед собою великий парк, з прекрасними алєями, статуами, ставками і городами, що десь далеко доходять аж до якогось лїса: коли же придивити ся лїпше, то побачимо, що то все лиш намальоване як декорациї в театрі.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих
важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

посп.	особ	Зі Львова
відходить		**День**
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець. Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берня, Варшави а Орлова від 15/5 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ	До Львова
приходять		**День**
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що дня
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Ловиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).